ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1448

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53 Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
28
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1929
Ἀνατ. ἡλ. 7 ὥ. 43 λ. Δύσις ἡλ. 5 ὥ. 11 λ.
ΤΩΝ ΔΙΣΜΥΡΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 12.7, ἐλαχ. 6.2. Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς ἢ μέτριοι. Θάλασσα: νότιον Αἰγαῖον, Ἰόνιον ἕως κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 767.7

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΠΡΩΪΑΝ„

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

(ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ)

«Ἕνας Βασιλεὺς Ἕλλην, τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἕλλην».
(Ε. Βενιζέλος πρὸς Ρ. Πουανκαρὲ)

Γράφω τὸ βιβλίον αὐτὸ διότι εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας· διότι ἡ Ἑλλὰς τῆς σήμερον, προελθοῦσα ἐκ τῆς καταστροφῆς τοῦ 1922, εἶνε μία Ἑλλὰς ἐντελῶς νέα, ἀναζητοῦσα ἀκόμη τὴν ἰσορροπίαν εἰς τὰ βήματά της· διότι τὰ γεγονότα τῶν ἐποίων ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὑπῆρξεν ἥρως ἔκλεισαν ἕνα κεφάλαιον τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας· διότι πρὶν ἀνοιχθῇ πρὸς τὸ μέλλον ἡ θύρα πρέπει νὰ θέσωμεν τὰ πράγματα τοῦ παρελθόντος εἰς τὴν θέσιν των· ἤδη εἰς τὸ τέλος τοῦ μεγάλου αἰῶνος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας, πρέπει νὰ καθορίσωμεν τὴν θέσιν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου μεταξὺ τῶν τριῶν Βασιλέων, οἱ ὁποῖοι ὡσὰν τοὺς Τρεῖς Μάγους, εἶχον τὸν προορισμὸν νὰ ἐπαγρυπνήσουν ἐπὶ τοῦ λίκνου τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ κηδεμονεύσουν τὰ μεγάλα της πεπρωμένα.

Διότι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἶνε τὸ παρελθὸν καὶ διὰ τοῦτο ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ἀμερολήπτου ἱστορίας.

Διότι, χάρις εἰς τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα ἔχω εἰς χεῖράς μου, γνωρίζω καλῶς αὐτὸν τὴν ἱστορίαν.

ΚΑΙ ΓΝΩΡΙΖΩΝ ΟΣΑ ΓΝΩΡΙΖΩ, ΑΚΟΥΣΑΣ Ο,ΤΙ ΕΛΕΧΘΗ, ΘΑ ΗΣΘΑΝΟΜΗΝ ΕΝΤΡΟΠΗΝ ΑΝ ΕΣΙΩΠΩΝ...

ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΝΤΡΙΩ

Ἡ «Πρωΐα» διὰ τοῦ ἀπὸ 17ης Δεκεμβρίου 1929 ἐν Παρισίοις ὑπογραφέντος σχετικοῦ συμβολαίου ἐξησφάλισε τὸ δικαίωμα τῆς ἀποκλειστικῆς δημοσιεύσεως ἐν Ἑλλάδι τοῦ τελευταίου ἔργου τοῦ παγκοσμίου φήμης Γάλλου ἱστορικοῦ κ. Ἐδουάρδου Ντριώ.

Χάριν τοῦ ὅλως ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον παρουσιάζει τὸ ἔργον τοῦτο διὰ τὸ Ἑλληνικὸν κοινόν, ἡ «Πρωΐα» ἐξησφάλισε τὸ δικαίωμα τῆς δημοσιεύσεώς του καὶ πρὸ τῆς κυκλοφορίας τῆς γαλλικῆς ἐκδόσεως. Ἡ δημοσίευσις εἰς τὴν «Πρωΐαν» ἄρχεται

Ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν

ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

Εἰς τὰ τόσον ἐνδιαφέροντα «προλεγόμενα» τῆς Ναυτικῆς Διασκέψεως τοῦ Λονδίνου προσετέθη κατ' αὐτὰς κάτι, τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μᾶς ἀφήσῃ ἀδιαφόρους. Ἐννοοῦμεν τὴν πρότασιν τῆς Ἰταλίας πρὸς τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαὶ περὶ συνομολογήσεως ἑνὸς Μεσογειακοῦ Συμφώνου. Ἡ σχετικὴ πρότασις περιέχεται, κατὰ χθεσινὰ ἐκ Παρισίων τηλεγραφήματα, εἰς μίαν ἀπὸ τὰς παραγράφους τῆς Ἰταλικῆς διακοινώσεως καὶ καθορίζει τὴν σύναψιν ἑνὸς Μεσογειακοῦ Συμφώνου μεταξὺ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων τῆς θαλάσσης ταύτης, τὸ ὁποῖον θ' ἀφίνετο ἀνοικτὸν διὰ τὴν εἰς αὐτὸ προσχώρησιν καὶ τῶν ἄλλων Μεσογειακῶν Δυνάμεων—τῆς Ἱσπανίας καὶ τῶν μικροτέρων αὐτῆς,αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ παρακαθήσουν πέριξ τῆς τραπέζης τῶν συζητήσεων τῆς Λονδινίου Διασκέψεως, ἀφοῦ αὐτὴ θὰ περιορισθῇ μόνον μεταξὺ τῶν πέντε μεγαλυτέρων ναυτικῶν Δυνάμεων τοῦ κόσμου — τῆς Ἀγγλίας, τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας.

Ἡ Ἰταλικὴ αὕτη πρότασις εἶνε ἀπότυκος μιᾶς γενικωτέρας προσπαθείας ὅπως μὴ ἀπομείνῃ ἡ Ἰταλία εἰς μίαν Διεθνῆ Ναυτικὴν Διάσκεψιν ὡς ἡ τελευταία ἐκ τῶν συζητῶν, ἀφοῦ ἡ ναυτική της θέσις εἶνε καθαρῶς Μεσογειακὴ καὶ δὲν ἔχει τὰς ὑπερποντίους ἀποικίας τῆς Γαλλίας. Διὰ τοῦτο ἡ Ἰταλία ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν νὰ τῆς ἀναγνωρισθῇ κατ' ἀρχὴν τὸ δικαίωμα τῆς ἰσότητος τῶν στόλων τῶν δύο τούτων χωρῶν. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἰσχὺς τῆς Ἰταλίας δὲν ἐπιτρέπει εἰς αὐτὴν νὰ ἐπιδιώξῃ νὰ ἐξισώσῃ τὸν στόλον της πρὸς τὸν Γαλλικόν. Ἡ Γαλλία ἔχει καθορίσει εἰς τὸ ναυτικόν της πρόγραμμα ὅτι ἔχει ἀνάγκην χωρητικότητος 800 χιλιάδων τόννων ἐν συνόλῳ, ἐξ ὧν 175 χιλιάδες τόννοι εἰς σκάφη πρώτης γραμμῆς. Ἡ Ἰταλία ἐξ ἄλλου δὲν σκέπτεται δεδαίως νὰ ζητήσῃ ὅπως ἡ Γαλλία ὑποβιβάσῃ δυναμικῶς τὸν στόλον της εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ Ἰταλικοῦ. Τοῦτο θὰ ἦτο παράλογον, διότι ἡ Γαλλία ἔχει παράλια ὄχι μόνον εἰς τὴν Μεσόγειον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Μάγχην καὶ εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν καὶ ἔχει τὴν Μαδαγασκάρην εἰς τὸν Ἰνδικὸν ὠκεανόν, τὴν Ἰνδοκίναν εἰς τὸν Εἰρηνικὸν καὶ ἄλλας ἀποικίας ἐπὶ τῶν ἀφρικανικῶν καὶ τῶν ἀμερικανικῶν παραλίων τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Ἡ Ἰταλία ζητεῖ νὰ τῆς ἀναγνωρισθῇ ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας τὸ δικαίωμα τῆς ναυτικῆς ἰσότητος ὅλως θεωρητικῶς, διότι τοῦτο ἀποτελεῖ διὰ τὸν Φασισμὸν ζήτημα γοήτρου.

Διὰ τὸν αὐτὸν περίπου σκοπὸν ἀφ' ἑνὸς, ἀλλὰ καὶ διὰ πολὺ πρακτικωτέρους σκοποὺς, πιστεύεται καὶ ἡ συνομολόγησις ἑνὸς Μεσογειακοῦ Συμφώνου. Τὸ Σύμφωνον τοῦτο, ὡς βαθμηδὸν ἀποκρυσταλλοῦται καὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν Γαλλικῶν πολιτικῶν κύκλων, δὲν πρόκειται νὰ λάβῃ τὴν μορφὴν ἑνὸς Μεσογειακοῦ Λοκάρνο μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Γαλλίας, τοῦ ὁποίου ἐγγυήτρια καὶ διαιτητὴς θὰ ἦτο ἡ Ἀγγλία. Πρόκειται σαφῶς περὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ διεθνοῦς καθεστῶτος τῆς Μεσογείου διὰ μιᾶς συμφωνίας τῶν τριῶν μεγάλων Μεσογειακῶν Δυνάμεων—τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας — διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ναυτικῆς ἰσορροπίας εἰς τὴν κλειστὴν ταύτην θάλασσαν, πρὸ πάντων δὲ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐν αὐτῇ εἰρηνικῆς ναυσιπλοΐας.

Ἡ Γαλλία δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ ἀντιρρήσεις εἰς τὸ Μεσογειακὸν τοῦτο Σύμφωνον, τοῦ ὁποίου τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν θὰ ἦτο ἡ εἰς αὐτὸ προαιρετικὴ, μετὰ τὴν συνομολόγησίν του, προσχώρησις τῶν ἄλλων ναυτικῶν Δυνάμεων τῆς Μεσογείου. Πλὴν τῆς Ἱσπανίας, αἱ ἄλλαι ναυτικαὶ Δυνάμεις τῆς Μεσογείου εἶνε ἡ Ἑλλὰς, ἡ Τουρκία καὶ ἡ Γιουγκοσλαυία. Καὶ ἡ μὲν τελευταία, μὲ τὸν μόλις τώρα καταρτιζόμενον στόλον της, δὲν ἔχει μέγα ἐνδιαφέρον εἰς τὰ Μεσογειακὰ ζητήματα, περιορίζουσα τὰς ναυτικὰς αὐτῆς βλέψεις εἰς τὴν στοιχειώδη ἄμυναν τῶν ἐπὶ τῆς Ἀδριατικῆς παραλίων της. Πολὺ ζωηρότερον ὅμως ἐνδιαφέρον αἰσθάνονται διὰ τὴν οἱανδήποτε ρύθμισιν τοῦ ναυτικοῦ προβλήματος τῆς Μεσογείου ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία. Διότι εἰλάνε προφανὲς ὅτι ἡ δυνατότης προσχωρήσεως ἀμφοτέρων εἰς ἓν Μεσογειακὸν Σύμφωνον θὰ διηυθέτει οὐσιωδῶς τὰ εἰς ἑκατέραν ἀντιστοιχοῦν ζήτημα τῶν ναυτικῶν των ἐξοπλισμῶν διὰ τὴν ἄμυναν τῶν ἐπὶ τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου παραλίων των.

Ἡ Τουρκία εἶνε ἐπίσης Δύναμις ναυτικὴ καὶ εἰς τὸν Εὔξεινον, ἴσως δὲ, ἐὰν ἐτίθετο ὑπὸ συζήτησιν τὸ ζήτημα ἑνὸς Μεσογειακοῦ Συμφώνου, θὰ προέκυπτε καὶ συναφὴς ζήτημα συμμετοχῆς εἰς αὐτὸ καὶ τῆς Ρουμανίας καὶ τῶν Σοβιέτ. Τοῦτο ὅμως εἶνε σκέψις ἀπωτέρα, συνδεδεμένη καὶ μὲ τὸ καθεστὼς τῶν Στενῶν, καὶ δὲν θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ὅ,τι πρέπει ἀπὸ τοῦδε ν' ἀπασχολήσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἶνε ἡ συζήτησις διὰ τὴν συνομολόγησιν ἑνὸς Μεσογειακοῦ Συμφώνου. Τὸ ζήτημα εἶνε ἀλληλένδετον μὲ τὸ ναυτικὸν ἡμῶν πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον πρόκειται ἤδη νὰ καθορισθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ τοῦτο νομίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶνε ἀνάγκη,παρακολουθοῦσα ἐκ τοῦ πλησίον τὴν ἐξέλιξιν τῶν Γαλλοϊταλικῶν συζητήσεων, νὰ λάβῃ ἐν καιρῷ στάσιν ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς προσχωρήσεως εἰς ἓν τοιοῦτον Σύμφωνον, διότι ἐξ αὐτοῦ κυρίως θὰ πρέπῃ νὰ καθορισθῇ ὁ χαρακτὴρ καὶ ἡ ἔκτασις τῶν ναυτικῶν μας ἐξοπλισμῶν. Ἐὰν δηλαδὴ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία θὰ ἔπρεπε νὰ προτιμηθῇ. Ὁπωσδήποτε, ὅταν οἱ δημοσιογράφοι τὸν ἠρώτησαν διὰ τὴν ἀτομικήν του ἐργασίαν, μὲ ἀρκετὸν ἐνθουσιασμὸν ἐξέφρασε τὰ σχέδιά του:

—Φυσικά, ὅλα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς περιστάσεις, εἶπε. Συλλογισθῆτε τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου. Μοῦ ἦτο τότε ἀδύνατον νὰ ἐργασθῶ χωρὶς διακοπάς. Μοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ γράψω μυθιστορήματα καὶ νὰ ἀφίσω ἐλευθέραν τὴν φαντασίαν μου νὰ πτερυγίζῃ. Ὅ,τι συνεκίνει τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ ὅ,τι μὲ συνεκίνησεν καὶ ἐμὲ βαθύτατα, προσεπάθει νὰ πάρῃ ἔκφρασιν. Εἰς τὰς «Σκέψεις ἑνὸς μὴ πολιτικοῦ» προσεπάθησα νὰ συμβάλω εἰς τὴν ὀσωτερικὴν διασάρθρωσιν ὅλων αὐτῶν τῶν προβλημάτων. Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ προβλήματα ἠλλοιώθησαν. Ὁπωσδήποτε δὲν μετανοῶ διὰ τὴν προσπάθειάν μου ἐκείνην, οὔτε ὅταν τὴν βλέπω ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἀπόψιν.

»Τώρα; συνέχισεν. Ἐργάζομαι ἀπὸ ἐτῶν εἰς ἕνα ὀγκώδες μυθιστόρημα βιβλιοῦ περιεχομένου, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ τὸν τίτλον «Ὁ Ἰωσὴφ καὶ οἱ ἀδελφοί του». Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἀσχολοῦμαι, εἰς διαλέξεις καὶ ἄρθρα, μὲ τὰ μεγάλα πνευματικὰ καὶ πολιτικὰ σύγχρονα προβλήματα. Κατὰ τὴν ἀνοιξιν θὰ ἐκδοθῇ ἕνα νέον διήγημά μου: «Ὁ Μάριο καὶ ὁ μάγος». Τὸ ἐδιάβασα εἰς τὸν ἀδελφόν μου (τὸν μυθιστοριογράφον Ἑρρίκον Μάνν). Τοῦ ἤρεσε, καὶ αὐτὸ εἶνε μεγάλη ἱκανοποίησις γιὰ μένα. Τὸ διήγημα αὐτὸ ἔχει τοῦτο τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν, ὅτι συνενώνει ἀτομικὰ μὲ πολιτικὰ γεγονότα. Ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἀρχίζει μὲ τὴν περιγραφὴν ἰδιωτικῶν, μικρῶν ταξειδιωτικῶν ἐντυπώσεων καὶ ἐπεκτείνεται ἀκολούθως εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ σημερινοῦ φασισμοῦ. Ἡ ἱστορία τοῦ μάγου, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ δῶρον τῆς τηλεπαθείας καὶ εἰς τὸ τέλος τουφεκίζεται — τὸ πρόσωπον αὐτὸ κυριαρχεῖ τοῦ ὅλου μύθου — δὲν ἐξηγείται ἀπὸ τὴν ἰδίαν του μοῖραν, ἀλλὰ ἀπὸ τὰς συνθήκας τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας. Δὲν ἔχω οὐδένα διστασμὸν νὰ διακηρύξω δημοσίᾳ, ὅτι ὁ Φασισμὸς δὲν μοῦ εἶνε καθόλου συμπαθής. Δὲν θὰ ἐπεθύμουν κατ' οὐδένα λόγον νὰ τὸν ἔβλεπα ἐπικρατοῦντα ἐν Γερμανίᾳ.

»Ἐν τούτοις, ἐξηκολούθησεν ὁ Θωμᾶς Μάνν, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ποτὲ, πόσον πολυσύνθετος εἶνε ἡ γηραιὰ μας Εὐρώπη. Πρέπει νὰ προσέχωμεν νὰ μὴ παρατηροῦμεν ξένας καταστάσεις μὲ τὰ ἰδικά μας μάτια. Ἡ ἑνοποίησις τῆς Εὐρώπης παθανὸν νὰ εἶνε φαντεινοτάτη ἰδέα. Ὅποιος ὅμως φαντάζεται, ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ τεθοῦν τυχὸν ἀπέναντι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Ἡνωμένα Πολιτεῖαι τῆς Εὐρώπης, παραγνωρίζει τὰ προβλήματα τῆς ἠπείρου μας. Ἐδῶ, ἐν Εὐρώπῃ, εἶνε ὅλα πολὺ πλέον πεζά, πλοκα καὶ συγκεχυμένα, ἀφ' ὅσον δύνανται νὰ φαντασθοῦν οἱ Ἀμερικανοί, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν μόνον τὴν ἰδικήν των νεαρὰν καὶ ἰσχυρὰν Ὁμοσπονδίαν. Τὸ μέλλον τῆς Ἀμερικῆς εἶνε φωτεινὸν καὶ διαυγές. Ἀλλὰ τὸ ὁρικῆς εἶνε Εὐρώπης μοῦ φαίνεται συθισμένον εἰς ἡμίφως.

»Ἓξ βεβαίως καὶ ἡ Εὐρώπη μέλλον. Πεποίτουτου δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ἀλλὰ ποῦ πορευόμεθα; Ἐγὼ, ἀτομικῶς, πιστεύω ὅτι ὁ δρόμος μᾶς φέρει πρὸς τὰ ἄνω, πρὸς τὰ ὑψηλά, ἀλλὰ μὲ πολλὰ ἐμπόδια καὶ πλείστας ὅσας ἀπισθοδρομήσεις. Τὸ παιχνίδι αὐτὸ τῆς προόδου καὶ τῆς ἀπισθοδρομικότητος θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη. Φυσικά, οἱ λαοὶ ἔφθασαν ἐξυπνότεροι μὲ τὴν πεῖραν τοῦ πολέμου. Ἡ δὲ κοινωνικὴ ἀντίληψις — κοινωνικὴ εἰς τὴν εὐρυτέραν καὶ βαθυτέραν σημασίαν τῆς λέξεως — εἶνε πάντοτε ἰσχυρὰ καὶ ἀκμαῖος. Ἐξ ἄλλου, ὅμως, δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ὁ ὑλισμὸς κυριαρχεῖ εἰς τὴν ἐποχήν μας, καὶ ὅτι ὁ ὑλισμὸς αὐτὸς ὑπὸ ποκρύπτει σοβαροὺς κινδύνους. Προσέξατε τοὺς νέους μας: τὸ ταλέντο τῆς νέας αὐτῆς γενεᾶς, τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ διαμφισβητηθῇ, ἔχει στραφῆ πρὸς τὰ ἔξω. Οἱ νέοι μας ξέρουν ἀπὸ περιγράφουν καλά. Μποροῦν νὰ ὁλέπουν. Μποροῦν νὰ δέκωνται ἐντυπώσεις. Ἡμεῖς, ἄλλοτε, εἴχαμεν διευθύνει τὸ βλέμμα μας μᾶλλον πρὸς τὰ ἔσω. Καὶ ἐδῶ νομίζω, ὅτι ἔγκειται ἡ θεμελιώδης διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἰδικῆς των καὶ τῆς ἰδικῆς μας λογοτεχνικῆς γενεᾶς. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶνε ἁπλοῦν ζήτημα φιλολογικόν. Εἶνε ζήτημα μελλοντικῆς ὑπάρξεως. Πιστεύω εἰς τὸ μέλλον τῆς Γερμανίας, πιστεύω εἰς τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης, φθάνει νὰ μάθουν καὶ νάλιν οἱ σύγχρονοί μας νὰ στρέφουν πρὸς τὰ ἔσω τὸ βλέμμα των».

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

Ο ΘΩΜΑΣ ΜΑΝΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΠΟΙΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΒΡΑΒΕΤΘΗ.—ΤΑ ΝΕΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ. ΕΧΘΡΟΣ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ.—ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΤΡΩΠΗ.—Η ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ

Ὁ Θωμᾶς Μάνν, ὁ λαβὼν ἐφέτος τὸ βραβεῖον Νόμπελ τῆς λογοτεχνίας ἐπέστρεψεν ἐσχάτως εὐτυχὴς ποὺ ξαναμπῆκε στὸ λιμάνι, εἰς τὸ Μόναχον, ἀφοῦ παρευρέθη εἰς τὴν ἐν Στοκχόλμῃ διανομὴν τῶν βραβείων. Καὶ ἀφοῦ ὡμίλησεν εἰς τοὺς δημοσιογράφους περὶ τῆς θερμοτάτης ὑποδοχῆς ἧς ἔτυχεν ἐν τῇ σουηδικῇ πρωτευούσῃ, ἐξεφράσθη γενικώτερον περὶ τῶν ἐντυπώσεών του, περὶ τοῦ ἔργου του καὶ περὶ τῶν ἀντιλήψεών του ἀναφορικῶς πρὸς τὸν σύγχρονον πολιτισμὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης.

—Πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἰδιαιτέρως, εἶπεν, ὁ ἀριστοκρατικὸς τόνος τῆς σουηδικῆς φιλοξενίας. Ἀκόμη καὶ τὸ πρωτόκολλον τῆς τελετῆς εἰς τὸ μέγαρον συναυλιῶν τῆς Στοκχόλμης ἦτο χαρακτηριστικόν. Πρῶτον εἰσῆλθε τὸ κοινὸν εἰς τὴν αἴθουσαν, ἀκολούθως ἡ Αὐλὴ μὲ τὸν Βασιλέα ἐπὶ κεφαλῆς καὶ τελικῶς ὠδηγήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀκαδημαϊκῶν οἱ βραβευθέντες. Ὑποθέτω, ὅτι πρώτην φορὰν εἰς τὰ χρονικὰ τῶν αὐλικῶν τελετῶν συμβαίνει νὰ ὑποχωρεῦται ἑνὰς βασιλεὺς, συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα, νὰ ἀναμένῃ. Λεπτομέρεια; Ἴσως. Ἀλλ' ἀποδεικνύουν πῶς ἕνας λαὸς καὶ μία δυναστεία ἐκτιμοῦν καὶ σέβονται τὸ πνεῦμα.

Ὁ Θωμᾶς Μάνν, ὁμολογεῖ μεταξὺ ἄλλων, ὅτι δὲν ἐθεώρει τὸν ἑαυτόν του ὡς τὸν ἀξιώτερον λογοτεχνικῆς ἐπιβραβεύσεως μεταξὺ τῶν Γερμανῶν συναδέλφων του. Νομίζει αἴφνης, ὅτι ὁ ποιητὴς Ἄρνο Χόλτς θὰ ἔπρεπε νὰ προτιμηθῇ. Ὁπωσδήποτε, ὅταν οἱ δημοσιογράφοι τὸν ἠρώτησαν διὰ τὴν ἀτομικήν του ἐργασίαν, μὲ ἀρκετὸν ἐνθουσιασμὸν ἐξέφρασε τὰ σχέδιά του:

—Φυσικά, ὅλα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς περιστάσεις, εἶπε. Συλλογισθῆτε τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου. Μοῦ ἦτο τότε ἀδύνατον νὰ ἐργασθῶ χωρὶς διακοπάς. Μοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ γράψω μυθιστορήματα καὶ νὰ ἀφίσω ἐλευθέραν τὴν φαντασίαν μου νὰ πτερυγίζῃ. Ὅ,τι συνεκίνει τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ ὅ,τι μὲ συνεκίνησεν καὶ ἐμὲ βαθύτατα, προσεπάθει νὰ πάρῃ ἔκφρασιν. Εἰς τὰς «Σκέψεις ἑνὸς μὴ πολιτικοῦ» προσεπάθησα νὰ συμβάλω εἰς τὴν ὀσωτερικὴν διασάρθρωσιν ὅλων αὐτῶν τῶν προβλημάτων. Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ προβλήματα ἠλλοιώθησαν. Ὁπωσδήποτε δὲν μετανοῶ διὰ τὴν προσπάθειάν μου ἐκείνην, οὔτε ὅταν τὴν βλέπω ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἀπόψιν.

»Τώρα; συνέχισεν. Ἐργάζομαι ἀπὸ ἐτῶν εἰς ἕνα ὀγκώδες μυθιστόρημα βιβλιοῦ περιεχομένου, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ τὸν τίτλον «Ὁ Ἰωσὴφ καὶ οἱ ἀδελφοί του». Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἀσχολοῦμαι, εἰς διαλέξεις καὶ ἄρθρα, μὲ τὰ μεγάλα πνευματικὰ καὶ πολιτικὰ σύγχρονα προβλήματα. Κατὰ τὴν ἀνοιξιν θὰ ἐκδοθῇ ἕνα νέον διήγημά μου: «Ὁ Μάριο καὶ ὁ μάγος». Τὸ ἐδιάβασα εἰς τὸν ἀδελφόν μου (τὸν μυθιστοριογράφον Ἑρρίκον Μάνν). Τοῦ ἤρεσε, καὶ αὐτὸ εἶνε μεγάλη ἱκανοποίησις γιὰ μένα. Τὸ διήγημα αὐτὸ ἔχει τοῦτο τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν, ὅτι συνενώνει ἀτομικὰ μὲ πολιτικὰ γεγονότα. Ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἀρχίζει μὲ τὴν περιγραφὴν ἰδιωτικῶν, μικρῶν ταξειδιωτικῶν ἐντυπώσεων καὶ ἐπεκτείνεται ἀκολούθως εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ σημερινοῦ φασισμοῦ. Ἡ ἱστορία τοῦ μάγου, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ δῶρον τῆς τηλεπαθείας καὶ εἰς τὸ τέλος τουφεκίζεται — τὸ πρόσωπον αὐτὸ κυριαρχεῖ τοῦ ὅλου μύθου — δὲν ἐξηγείται ἀπὸ τὴν ἰδίαν του μοῖραν, ἀλλὰ ἀπὸ τὰς συνθήκας τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας. Δὲν ἔχω οὐδένα διστασμὸν νὰ διακηρύξω δημοσίᾳ, ὅτι ὁ Φασισμὸς δὲν μοῦ εἶνε καθόλου συμπαθής. Δὲν θὰ ἐπεθύμουν κατ' οὐδένα λόγον νὰ τὸν ἔβλεπα ἐπικρατοῦντα ἐν Γερμανίᾳ.

»Ἐν τούτοις, ἐξηκολούθησεν ὁ Θωμᾶς Μάνν, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ποτὲ, πόσον πολυσύνθετος εἶνε ἡ γηραιὰ μας Εὐρώπη. Πρέπει νὰ προσέχωμεν νὰ μὴ παρατηροῦμεν ξένας καταστάσεις μὲ τὰ ἰδικά μας μάτια. Ἡ ἑνοποίησις τῆς Εὐρώπης παθανὸν νὰ εἶνε φαντεινοτάτη ἰδέα. Ὅποιος ὅμως φαντάζεται, ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ τεθοῦν τυχὸν ἀπέναντι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Ἡνωμένα Πολιτεῖαι τῆς Εὐρώπης, παραγνωρίζει τὰ προβλήματα τῆς ἠπείρου μας. Ἐδῶ, ἐν Εὐρώπῃ, εἶνε ὅλα πολὺ πλέον πεζά, πλοκα καὶ συγκεχυμένα, ἀφ' ὅσον δύνανται νὰ φαντασθοῦν οἱ Ἀμερικανοί, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν μόνον τὴν ἰδικήν των νεαρὰν καὶ ἰσχυρὰν Ὁμοσπονδίαν. Τὸ μέλλον τῆς Ἀμερικῆς εἶνε φωτεινὸν καὶ διαυγές. Ἀλλὰ τὸ ὁρικῆς εἶνε Εὐρώπης μοῦ φαίνεται συθισμένον εἰς ἡμίφως.

»Ἓξ βεβαίως καὶ ἡ Εὐρώπη μέλλον. Πεποίτουτου δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ἀλλὰ ποῦ πορευόμεθα; Ἐγὼ, ἀτομικῶς, πιστεύω ὅτι ὁ δρόμος μᾶς φέρει πρὸς τὰ ἄνω, πρὸς τὰ ὑψηλά, ἀλλὰ μὲ πολλὰ ἐμπόδια καὶ πλείστας ὅσας ἀπισθοδρομήσεις. Τὸ παιχνίδι αὐτὸ τῆς προόδου καὶ τῆς ἀπισθοδρομικότητος θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη. Φυσικά, οἱ λαοὶ ἔφθασαν ἐξυπνότεροι μὲ τὴν πεῖραν τοῦ πολέμου. Ἡ δὲ κοινωνικὴ ἀντίληψις — κοινωνικὴ εἰς τὴν εὐρυτέραν καὶ βαθυτέραν σημασίαν τῆς λέξεως — εἶνε πάντοτε ἰσχυρὰ καὶ ἀκμαῖος. Ἐξ ἄλλου, ὅμως, δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ὁ ὑλισμὸς κυριαρχεῖ εἰς τὴν ἐποχήν μας, καὶ ὅτι ὁ ὑλισμὸς αὐτὸς ὑποκρύπτει σοβαροὺς κινδύνους. Προσέξατε τοὺς νέους μας: τὸ ταλέντο τῆς νέας αὐτῆς γενεᾶς, τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ διαμφισβητηθῇ, ἔχει στραφῆ πρὸς τὰ ἔξω. Οἱ νέοι μας ξέρουν ἀπὸ περιγράφουν καλά. Μποροῦν νὰ ὁλέπουν. Μποροῦν νὰ δέκωνται ἐντυπώσεις. Ἡμεῖς, ἄλλοτε, εἴχαμεν διευθύνει τὸ βλέμμα μας μᾶλλον πρὸς τὰ ἔσω. Καὶ ἐδῶ νομίζω, ὅτι ἔγκειται ἡ θεμελιώδης διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἰδικῆς των καὶ τῆς ἰδικῆς μας λογοτεχνικῆς γενεᾶς. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶνε ἁπλοῦν ζήτημα φιλολογικόν. Εἶνε ζήτημα μελλοντικῆς ὑπάρξεως. Πιστεύω εἰς τὸ μέλλον τῆς Γερμανίας, πιστεύω εἰς τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης, φθάνει νὰ μάθουν καὶ νάλιν οἱ σύγχρονοί μας νὰ στρέφουν πρὸς τὰ ἔσω τὸ βλέ

Η ΠΡΩΪΑ
ΚΙΝΗΡΙΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μένουν αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ ὁποῖαι ἐκδίδονται ἀπὸ ἐνεργοὺς ἀντιπροσώπους.

Περιπτώσει καὶ τὴν ὑστεροῦσαν ἡ ὑπηρεσία μας εἶναι ἐγγεγραμμένη. Ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸν ἀναγνώστην νὰ ἀπαιτῇ ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπον τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποδείξεως καὶ νὰ ἐλέγχῃ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀναγραφομένων εἰς αὐτήν.

Ἡ πώλησις τοῦ Ἰταλικοῦ Φροντιστηρίου εἶναι ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας ἐπιτυχίας τῆς ἐποχῆς μας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἡ ἐπιχείρησις ἀνεκαινίσθη ἐκ βάθρων καὶ ἐπλουτίσθη μὲ νέα μηχανήματα καὶ ἐπίπλωσιν ἐκ τῶν καλλιτέρων.

Ἡ ἐπιχείρησις ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκτελῇ τὰς ἐργασίας της μὲ τὴν αὐτὴν ἀκρίβειαν καὶ ταχύτητα ὡς καὶ πρότερον.

Ἡ ἐπιχείρησις ἐκτελεῖ ἐπίσης καὶ ἐργασίας ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Φροντιστηρίου εἶναι ἡ ἑξῆς: Ἀθῆναι, Ἑρμοῦ 3 (Ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου).

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Προβλήματα

— Καλὲ μπαμπᾶ, τί θὰ πῇ πάρης γιὰ μπονσιέ; ἐρώτησε ἕνα βραδάκι ὁ ἑπτάχρονος γιὸς τοῦ ἐπιτυχημένου κυρίου Παρασκευᾶ, καὶ ἡ ἐρώτησις αὐτὴ ἔπεσε σὰν κεραυνὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀνυποψιάστου πατρός.

— Λέξη-ο, καλὲ μπαμπᾶ! εἶπε ἡ Κωή, δὲν εἶσαι δικόν τι θὰ πάρωμε... Ἐγὼ δὲν θέλω σκουλήκι πράγματα... Ἔ-να ζευγάρι παπούτσια λουλὰ μοναχὰ καὶ ἕ-να «Παρὶ» τοῦ Κουίν, γιατὶ τὸ δικό μου τέλειωσε...

— Μωρέ! ἐξουχήθη ὁ κύριος Παρασκευάς.

Τῆς μιᾶς νὰ τῆς πάρῃς ἐκεῖνο τὸ Κουίζιου σερβίς... συνέχισε ἡ Κωή... Ἢ καλύτερα δὲν φροντίζεις παρὰ γιὰ τὸ σπίτι...

— Μωρέ!

— Τοῦ χρόνου θὰ τοῦ πληρώσετε τὸ κανονόφορο γιατὶ γιὰ μᾶς μὴν τὸν ἀνανγῇ ὁ φόρτης του, καὶ θὰ τοῦ κόψετε καὶ ἕνα νικελόφορο σφυρί!... Λέγω ἐγὼ δικό μου ἀπὸ τὸ σπίτι σ' αὐτὰ τὰ χάλια!...

— Μωρέ!...

— Ἔπειτα ἔχουμε τὴν Κυπέλ... εἶπε ἡ Κωή, ποὺ θὰ κάνετε αὐτὸ ἐκεῖνο... Μιὰ χαρὰ ἔχει, κομψὸ μοντέρνο τσάϊνα-σέτ...

— Μωρέ!

— Γιὰ τὴν Μαργὼ εἶχαμε ἀπὸ παροῦσα μὲ τὴν μαμὰ... Θὰ τῆς πάρετε ἕνα τσάϊ χωτ!... Ἀλλὰ νὰτε πρέπει νὰ μᾶς δώσετε καὶ στὸ χέρι... Κανένα λουστρίνο...

— Μωρέ!...

Τί ἔχεις, Χριστινέ μου, καὶ μοιρολογίζεις ἔτσι; ἐρώτησε ἡ κυρὰ Περιστερὰ τὸν ὑπηρέτην της ἀναπολόγητον... Μιλιὰ δὲν ἔχεις ν' ἀπαντήσῃς; Τὸ φαΐ σου φαντίζει νὰ σὲ ἔχῃ δῶ' σὲ κανένα μοιρολόϊ;

— Ὄχι, Περσεφόνη μου, ὄχι... ἀποκρίθηκε ὁ ὑπηρέτης μὲ τὸ ὄνομα τῆς Μυθικῆς μὲ τὸν ὁποῖον τὸ Πεδιαίνιον.

— Τίποτες χιλιὲς δεπακόσιες ἑβδομῆντα δύο καὶ ἑκατὸν πέντε!...

— Λοιπόν, συνέχισε φλογερὰ ὁ κύριος Παρασκευάς, κάμε μας καὶ νὰ τὰ ἀκούσωμεν ἐμεῖς ἐπίσης γιὰ νὰ μάθωμεν ἂν μᾶς πρέπουν ἀναγκαστικὰ ἢ ὄχι!

— Ἄ, ἐπειδὴ ἐσεῖς ἐπιμένετε ἄ μὲ τὸ νοῦ σας, ἐντάξει δὲν ἀπάγομαι, ἀφοῦ εἶναι γιὰ τὸ καλό σας... Ἀπὸ τὸ ὄρος εἶδε ὁπωσδήποτε

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΟΙ ΕΙΣΠΡΑΞΑΝΤΕΣ ΞΕΝΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΡΙΔΙΑ ΥΠΕΡΒΑΙΝΕΙ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Εἰς τὸ ὑπογράφον Γεωργίαν διατεθὲν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου ἐπιτροπικοῦ δικαστηρίου ἐν τῷ ἐπιτροπικῷ ταμείῳ ἐπὶ τῇ ἐπιτροπείᾳ τῶν ἀνηλίκων τέκνων αὐτῆς καὶ τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου αὐτῆς Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου ἀνὰ δραχμὰς 1700 ἑκάστῳ, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ τελευταίου κατατεθέντων ἐν τῷ ταμείῳ τούτῳ ἐπὶ τῇ ἐπιτροπείᾳ τῶν ἀνηλίκων τέκνων αὐτοῦ καὶ τῆς ὑπογραφούσης ἐκ τῶν ἐπιτροπικῶν ἐπιδομάτων, ἐπιδίδεται ἐκ μέρους αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἐκπνοῇ τῆς ἐκ τοῦ νόμου προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς παρούσης ἡ ἐξῆς ἀπαίτησις αὐτῆς πρὸς τὸν ὑπογράφοντα ἐκ τῶν ἐπιτροπικῶν ἐπιδομάτων ἐν τῷ ἐπιτροπικῷ ταμείῳ ἐπὶ τῇ ἐπιτροπείᾳ τῶν ἀνηλίκων τέκνων τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου αὐτῆς Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ἵνα ἐκ τῶν ἐπιδομάτων τούτων ἀποδώσῃ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΟΙΝΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ ΕΖΗΤΗΣΑΝ Ν' ΑΠΑΓΟΡΕΥΘΗ Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΟΙΝΩΝ

ΚΑΤ' ΟΥΣΙΑΝ ΕΠΙΔΙΩΚΕΤΑΙ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὑπὸ τῶν διαφόρων ὀργανώσεων τῶν Γάλλων ἀμπελουργῶν καταβάλλονται ἐπίμονοι ἐνέργειαι πλησίον τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου καὶ γενικῶς τῆς Κυβερνήσεως πρὸς λῆψιν νομοθετικῶν μέτρων πρὸς προστασίαν τῶν γαλλικῶν οἴνων.

Ἡ κίνησις αὐτη, προκαλουμένη ἐκ τῆς κρίσεως τῆς ἀπειλούσης τοὺς Γάλλους οἰνοπαραγωγοὺς λόγῳ τῶν δύο ἀλλεπαλλήλων μεγάλων παραγωγῶν, τῆς ἐφετεινῆς καὶ τῆς περυσινῆς, τῶν ὁποίων τὰ στόκ εἶνε δυσχερὲς ν' ἀπορροφηθοῦν ἀπὸ τὴν ἀγοράν, προσέλαβεν ἀπό τινος μεγάλας διαστάσεις, κινουμένου διαρκῶς περισσότερον τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἐπισήμων.

Μεταξὺ τῶν ζητουμένων ὑπὸ τῶν Γάλλων οἰνοπαραγωγῶν μέτρων, ἐκεῖνο ὅπερ θίγει ἐμμέσως, ἀλλὰ σοβαρῶς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα εἶνε ἡ ἀξίωσις ὅπως ἀποκλεισθῶσι οἱ εἰσαγόμενοι ἔξωθεν οἶνοι οἱ χρησιμοποιούμενοι ἐν Γαλλίᾳ πρὸς ἀνάμιξιν.

Ταὐτοχρόνως ἡ ἀξίωσις τῶν οἰνοπαραγωγῶν ὅπως ὁ σχετικὸς νόμος ἐπιτρέψῃ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν οἴνων, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ καταναλίσκωνται ὡς εἰσάγονται, νὰ μὴ χρησιμοποιεῦνται δηλαδὴ πρὸς ἀνάμιξιν, οὐδαμῶς μεταβάλλει τὴν οὐσίαν τοῦ νόμου, ἰσοδυναμοῦσα μὲ ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς ἑλληνικῶν οἴνων.

Τὸ ζήτημα, ζωτικῶς ἐνδιαφέρον τὴν Ἑλλάδα, θὰ παρακολουθηθῇ ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἡνωμένης Ἑλληνικῆς Οἰνοποιΐας κ. κ. Σαμαράκη καὶ Σιμωνίδη.

ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

Ἡ πρεσβεία ἐξ ἄλλου προέβη ἤδη εἰς τὰ ἀναγκαῖα διαβήματα πλησίον τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν ὑπενθυμίσασα τοὺς ὅρους τῆς τελευταίας Ἑλληνογαλλικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως, κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ὁποίας, ὡς γνωστόν, ἡ Ἑλλὰς παρεχώρησεν ἀνταλλάγματα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν κυριώτερον δι' αὐτὴν ὅρον τῆς εἰσαγωγῆς Ἑλληνικῶν οἴνων εἰς Γαλλίαν.

Οὐδεμία εἰσέτι πρόβλεψις εἶνε δυνατὴ σχετικῶς μὲ τὴν τελικὴν ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος. Πάντως ἡ πίεσις τῶν Γάλλων παραγωγῶν ἐξακολουθεῖ ἀσκουμένη ἀκάμπτως.

Ἀντιμετωπίζεται ἡ πιθανότης ἡ δοθησομένη λύσις νὰ εἶνε σύμφωνος κατ' ἀρχὴν μὲ τὰς ἀντιλήψεις τῶν οἰνοπαραγωγῶν, ἀλλὰ νὰ λάβῃ τὸν χαρακτῆρα τῆς προσωρινότητος, δηλαδὴ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ληφθοῦν ἴσως ἐναντίον τῆς εἰσαγωγῆς ξένων οἴνων, χρησίμων ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἀνάμιξιν, νὰ ἰσχύσουν μόνον διὰ τὴν περιοδον τῆς προκυψάσης γαλλικῆς κρίσεως. Πληροφορεῖται ὅμως ὅτι οὔτε ὁ τυχὸν τοιοῦτος κανονισμὸς τοῦ ζητήματος ἱκανοποιεῖ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος, σαφῶς κατεχυρούμενα διὰ τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως, τῆς ὁποίας θίγεται αὐτὴ ἡ βάσις εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπικρατήσουν αἱ ἀπόψεις τῶν οἰνοπαραγωγῶν, αἵτινες ἐφαρμοζόμεναι θ' ἀποτελέσουν οὐσιαστικῶς ἀπαγόρευσιν τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων.

Παραλλήλως πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς ἐνεργείας, συνεχιζομένας ζωηρῶς, μανθάνω ὅτι ἤρχισε σχετικὴ κίνησις καὶ ἐκ μέρους τῶν Γάλλων οἰνεμπόρων τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα εἶνε ἀντίθετα πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν οἰνοπαραγωγῶν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΕΝΟΣ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΤΟΥ ΦΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΟΝΤΟΣ ΝΑ ΜΗ ΣΥΝΤΟΜΕΥΘΗ Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΚΚΕΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΡΗΝΑΝΙΑΣ

ΖΩΗΡΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΛΗΞΑΣΑ ΜΕ ΨΗΦΟΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὴν Βουλὴν, συνεχιζομένης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, ὁ κ. Φραγκλὲν Μπουγιὲν ἐπέκρινε τὸ σύμφωνον τοῦ Λοκάρνο, τὸ σχέδιον Γιούγκ καὶ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Ρηνανίας.

Ὁ κ. Μπριὰν ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι ὅλαι αἱ ἐπιφυλάξεις ἐγένοντο εἰς Χάγην ὅπου τίποτε μὴ εἶναι ὁριστικὸν πρὸ τῆς κυρώσεως τοῦ σχεδίου Γιούγκ. «Ἂν — εἶπε — φρονῆτε ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέτει ἐν κινδύνῳ τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν, ἀνατρέψατέ την». Περαιτέρω ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ ἀσφάλεια τῆς Ρηνανίας εἶναι ἐξησφαλισμένη. "Ὅλα τὰ προληπτικὰ μέτρα ἐλήφθησαν πρὸ τῆς ἐκκενώσεως τῆς δευτέρας ζώνης τῆς Ρηνανίας.

Μετὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Μπριὰν ὁ κ. Ραϊμπελ ἀνέγνωσεν ἔγγραφον φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Φὲς χρονολογούμενον ἀπὸ τοῦ 1926 καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ ἀποδίδας στρατάρχης διαπιστοῖ ὅτι ἡ Γερμανία καθίσταται τὸ μᾶλλον πυκνοκατοικημένον κράτος, τὸ μᾶλλον ἰσχυρὸν καὶ τὸ ὁποῖον διακαίεται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἐκδικήσεως διὰ τὴν ἥτταν ἣν ὑπέστη καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἐπιμένει ὅπως μὴ συντομευθῇ ὁ χρόνος τῆς ἐκκενώσεως τῆς Ρηνανίας, λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν συνετελέσθη εἰσέτι ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ γαλλικοῦ στρατεῦ, τὰ δὲ σύνορα δὲν φρουροῦνται εἰσέτι ἐπαρκῶς.

Ὁ κ. Μπριὰν δευτερολογῶν ἐτόνισεν ὅτι δημιουργεῖται σοβαρὸν ἐπεισόδιον ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ὡς ἄνω ἐγγράφου. «Τὸ ἔγγραφον τοῦτο —εἶπεν— ἐπεδόθη εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας καὶ εἰς τὸν πρωθυπουργόν, ἀλλ' ἐγὼ δὲν τὸ ἔχω. Ὁ Φὲς θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνακοινώνῃ εἰς τὴν συμμαχικὴν στρατιωτικὴν ἐπιτροπὴν τῆς ὁποίας προήδρευεν ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα συνέτασσεν. Ἐγὼ μόλις σήμερον λαμβάνω γνῶσιν τοῦ ἐγγράφου τούτου, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν καὶ τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀφεθῇ ὡς παρακαταθήκη εἰς τὸν κ. Ραϊμπελ. Πολὺ λυπηρὸν πρᾶγμα. Ἰδοὺ πῶν ὅ,τι δύναμαι νὰ εἴπω».

Ἀκολούθως ἐγένετο ψηφοφορία καὶ ἡ Βουλὴ ἐξέφρασε διὰ 342 ψήφων κατὰ 17 τὴν ἐμπιστοσύνην της ἐπὶ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως.

Ὁλίγον πρὸ τῆς ἀνάρξεως τῆς ψηφοφορίας ὁ κ. Ταρντιὲ ἐδήλωσεν ὅτι θέλει κατηγορηματικὴν τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν Διασκέψεων αἵτινες προπαρασκευάσθησαν λεπτομερῶς καὶ μεθοδικῶς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐπιτυχίας των. Οἱ Γάλλοι ὑπουργοὶ θὰ ἐμφανίσουν εἰς Χάγην —εἶπεν— ἑνιαῖον μέτωπον διὰ τὸν θρίαμβον τῶν γαλλικῶν ἀπόψεων ἰδίως διὰ τὴν διατήρησιν ἀνεπάφου τοῦ σχεδίου Γιούγκ, καθισταμένης δυνατῆς τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἐφαρμογῆς του.

ΤΑ ΣΟΒΙΕΤ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΟΥΝ ΘΡΑΣΕΙΑΝ ΤΗΝ ΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΠΡΕΣΒΕΩΣ

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφήματα ἐκ Μόσχας ἀγγέλλουν ὅτι αἱ προσπάθειαι τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὅπως μειώσῃ τὸ ἐπεισόδιον Ἑρμπέτ — Λιτβίνωφ χαρακτηρίζονται ὡς μὴ γενόμεναι ἐκ μέρους τῶν σοβιετικῶν κύκλων, οἵτινες δηλοῦν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ συνήθους ἐπεισοδίου, ἀλλὰ περὶ ἐπεισοδίου μεγίστης σπουδαιότητος. Σχετικῶς ἐξεδόθη ἡμιεπίσημον ἀνακοινωθέν, καθ' ὃ ἡ διαγωγὴ τοῦ Ἑρμπέτ εἶναι πρωτοφανὴς εἰς τὰ διπλωματικὰ χρονικά. Τὸ ἀνακοινωθὲν προσθέτει ὅτι ὁ Γάλλος πρεσβευτὴς προσεπάθησε νὰ ἐξαναγκάσῃ σχεδὸν διὰ τῆς βίας τὸν Λιτβίνωφ νὰ παραλάβῃ τὸ ἔγγραφον τὸ ὁποῖον οὗτος ἠρνεῖτο νὰ δεχθῇ καὶ ὅτι συμπεριεφέρθη ὡς νὰ εὑρίσκετο εἰς τὸ γραφεῖον του καὶ οὐχὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐπιτρόπου. Τὴν ἐλαν συμπεριφορὰν τοῦ Γάλλου πρεσβευτοῦ τὸ ἀνακοινωθὲν χαρακτηρίζει ὡς θρασεῖαν καὶ προσβλητικὴν διὰ τὴν Ἕνωσιν τῶν Σοβιέτ.

Οἱ ἐπίσημοι σοβιετικοὶ κύκλοι δηλοῦν ὅτι ἡ Κυβέρνησίς των θὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ Ἑρμπέτ παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ τὴν πρόσκλησιν αὐτοῦ πρὸς ἀπολογίαν διὰ τὴν στάσιν του.

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΡΩΣΣΙΑΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 27.— Ὁ Ρῶσσος ἐπιτεταγμένος Σοκολνίκωφ ἐπέδωσε ρηματικὴν διακοίνωσιν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χέντερσον ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναγνωρίζει τὸ ἀναφαίρετον δικαίωμα παντὸς κράτους ὅπως θέτῃ περιορισμοὺς εἰς πᾶν πρόσωπον ἢ ὀργάνωσιν ἥτις θὰ ἔθετεν ἐν κινδύνῳ τὴν ἡρεμίαν ἢ τὴν εὐημερίαν οἱουδήποτε τμήματος τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας. Κατ' ἀκολουθίαν θὰ ὑπεγράφετο εἰδικὸν πρωτόκολλον ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀσκήσεως προπαγάνδας τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιδόσεως τῶν διαπιστευτηρίων τῶν πρεσβευτῶν τῶν δύο χωρῶν εἰς τὰς οἰκείας πρωτευούσας.

Ἐπιδώσας ἤδη — ἐξηκολούθησεν ὁ Ρῶσσος ἐπιτεταγμένος — εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας τὰ διαπιστευτήριά μου ὡς πρεσβευτοῦ τῆς Ε. Σ. Σ. Δ. παρὰ τῇ Α. Μ., ἔχω τὴν τιμὴν κατόπιν εἰδικῆς ἐντολῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐπιτρόπου καὶ ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ε. Σ. Σ. Δ. νὰ ἐπιβεβαιώσω τὴν ἀνάληψιν τῆς σχετικῆς ὑποχρεώσεως περὶ προπαγάνδας τῆς ἀναγραφομένης ἐν εἰδικῷ ἄρθρῳ τοῦ ὑπογραφέντος πρωτοκόλλου καὶ νὰ σᾶς γνωρίσω ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. θεωρεῖ ἤδη τὸ σχετικὸν ἄρθρον ὡς πλήρως ἰσχῦον μεταξὺ αὐτῆς τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἰνδιῶν.

Ὁ κ. Χέντερσον ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι παρέσχεν ὁδηγίας εἰς τὸν ἐν Μόσχᾳ ἐπιτεταγμένον ὅπως γνωρίσῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Α.Μ. δὲν ἀναγνωρίζει τὸ ἀναφαίρετον δικαίωμα παντὸς κράτους ὅπως θέτῃ περιορισμοὺς ἐπὶ τῶν ἀτόμων τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ θέσουν εἰς κίνδυνον τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπικρατείας του.

ΕΤΟΙΜΟΡΡΟΠΟΣ Η ΣΤΕΓΗ ΤΟΥ ΖΑΠΠΕΙΟΥ

ΔΥΣΧΕΡΕΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ

Ἐπιτροπὴ ἐκ μηχανικῶν τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ τοῦ Βιομηχανικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐξετάσασα ἐσχάτως κατόπιν τῆς πρὸ μηνῶν ἤδη γενομένης συστάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ζαππείου τὴν κατάστασιν τοῦ Ζαππείου Μεγάρου, ἀπεφάνθη ὅτι ἡ στέγη αὐτοῦ εἶνε ἑτοιμόρροπος καὶ ὅτι ἐπομένως θὰ εἶνε ἀδύνατος, ὑπὸ τοιούτους ὅρους, ἡ ἐντὸς αὐτοῦ ὀργάνωσις τῆς Πανελληνίου Ἐκθέσεως.

Τὸ Ἐπιμελητήριον κατόπιν τούτου θὰ σκεφθῇ ἐπὶ τοῦ πρακτέου. Ἐξ ἄλλου ὅμως καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ζαππείου θὰ ἀποφασίσῃ, πιθανώτατα, πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τονίζουσα τὴν ἄμεσον ἀνάγκην τῶν ἐπισκευῶν τῶν ὁποίων ν' ἀναλάβῃ τὰς δαπάνας καὶ δηλοῦσα ὅτι, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, θὰ ἀπεκδυθῇ πάσης εὐθύνης διὰ τὰς συνεπείας.

ὅσον καὶ ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἰνδιῶν θεωροῦν τὸ ρηθὲν ἄρθρον ὡς ἰσχῦον.

Ὁ κ. Σοκολνίκωφ προσέθεσεν ὅτι Σοβιετικὴ Κυβέρνησις θεωρεῖ τὴν ρηθεῖσαν ὑποχρεώσιν της ὡς ἀνειλημμένην καὶ ἀπέναντι ὅλων τῶν Κυβερνήσεων τῶν Κτήσεων.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΙΩΡΟΣ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΕΙΤΑΙ ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ.-ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Ο κ. ΖΑΝΝΑΣ ΟΡΚΙΖΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΩΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον τοῦ Στρατοῦ συνεκροτήθη χθὲς τὴν 5ην μ. μ. ἡ προαγγελθεῖσα σύσκεψις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Τοῦ συμβουλίου μετέσχον οἱ ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας κ.κ. Σοφούλης, Μπέτσαρης, Μαρῆς καὶ Καρπαναγιώτης, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἐπιτελείων ξηρᾶς καὶ θαλάσσης κ.κ. Μαζαράκης ἀντιστράτηγος καὶ Πανᾶς ὑποναύαρχος, οἱ ἐπιθεωρηταὶ τοῦ στρατοῦ ἀντιστράτηγοι κ.κ. Ὀθωναῖος καὶ Τσιμικάλης καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐπιμελητείας ὑποστράτηγος κ. Μακκᾶς.

Καθ' ἃ ἐδηλώθη μετὰ τὴν σύσκεψιν, ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἐπὶ τῶν διαφόρων εἰδικῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα ἀπησχόλησαν τὸ Συμβούλιον οὐδεμία δύναται νὰ γίνῃ ἀνακοίνωσις, δεδεμένου ὅτι τὰ θέματα ταῦτα σχετίζονται πρὸς τὴν ἄμυναν τῆς χώρας καὶ τὴν ὀργάνωσιν ταύτης. Ἀνεκοινώθη μόνον ὅτι, γενικώτερον, τὸ Συμβούλιον ἐξήτασε τὸ ζήτημα τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ καὶ ἄλλετε ὑφισταμένου Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὡς καὶ τῶν πόρων αὐτοῦ. Συναφῶς συνεζητήθη καὶ ὁ εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Ταμείου τούτου. Τὸ σχετικὸν Διάταγμα περὶ τοῦ Ταμείου ἐστάλη ἤδη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πρὸς ἐπεξεργασίαν αὐτοῦ καὶ συναρμολόγησιν μὲ τὰς ἄλλας συναφεῖς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας.

Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ἐξ ἄλλων γνωσθεισῶν πληροφοριῶν προκύπτει ὅτι τὸ Συμβούλιον συνεζήτησεν, εἰδικώτερον, καὶ ἐπὶ τῶν ζητημάτων ἐκπαιδεύσεως τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου ὡς καὶ τῆς ἐν γένει πολεμικῆς ὀργανώσεως τῆς χώρας. Ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων ἐτέθησαν ὑπ' ὄψει τοῦ Συμβουλίου αἱ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων συνταχθεῖσαι ἐκθέσεις.

Συνεζητήθη ἐπίσης τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως τῶν νέων στρατώνων εἰς τὸ Γουδὶ καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως, ἂν τὰ δημόσια ἔσοδα κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας εἶναι ἱκανοποιητικά, διατεθῇ ἐξ αὐτῶν ἓν ποσοστὸν ἐπιτρέπον τὴν ἔναρξιν τῶν ἔργων στρατωνισμοῦ. Διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνεγέρσεως τῶν στρατιωτικῶν κτιρίων θὰ καταβάλλεται κατόπιν κατ' ἔτος ἐκ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ ἀναλογοῦν ποσόν, οὕτως ὥστε ἡ συμπλήρωσις τῶν ἔργων νὰ καταστῇ δυνατὴ ἐντὸς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος. Τοιουτοτρόπως ἐγκατελείφθη ἡ ἰδέα τῆς ἀνεγέρσεως τῶν ἔργων διὰ χρημάτων προερχομένων ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν σημερινῶν στρατιωτικῶν κτιρίων κλπ. Τὰ γήπεδα ταῦτα θὰ ἐκποιηθοῦν τμηματικῶς, τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν εἰσπραχθησόμενον ποσὸν θὰ θεωρηθῇ ὡς δημόσιον ἔσοδον.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Εἰς τὸ Συμβούλιον ἀνεκοινώθη ἐπίσης ὁ δημοσιευθεὶς νόμος περὶ ἱδρύσεως ὑπουργείου Ἀεροπορίας καὶ συνεζητήθησαν τὰ ληπτέα μέτρα διὰ τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν τῶν ἀεροπορικῶν δυνάμεων ὡς καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐμπορικῆς ἀεροπλοΐας.

Καθ' ἃ ἐδήλωσε σχετικῶς χθὲς τὴν νύκτα ὁ κ. πρωθυπουργὸς πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, τὸ ἐκτελεστικὸν τοῦ νόμου τούτου διάταγμα θὰ συνταχθῇ προσεχῶς μετ' ἐπισταμένην μελέτην τῶν σχετικῶν ζητημάτων καὶ μετὰ συνεννόησιν μεθ' ὅλων τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν, τῶν ὑπουργείων Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν. Τὰς συνεννοήσεις ταύτας θὰ διεξαγάγῃ ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας κ. Ζάννας, θ' ἀπαιτηθοῦν δὲ ἡμέραι τινὲς διὰ τὴν σύνταξιν καὶ ἐπεξεργασίαν τοῦ διατάγματος. Ὁ κ. Ζάννας θὰ ὁρκισθῇ σήμερον τὴν μεσημβρίαν, ἀναλαμβάνων ἀμέσως τὰ καθήκοντά του. Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας θὰ εἶνε, ὡς γνωστόν, ὁ κ. πρωθυπουργός.

Τὸ νέον ὑπουργεῖον θὰ στεγασθῇ προσωρινῶς καὶ δι' ὀλίγας μόνον ἡμέρας, εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον μέχρις οὗ ἐξευρεθῇ τὸ κατάλληλον οἴκημα διὰ τὴν μόνιμον ἐγκατάστασίν του.

ΔΕΝ ΕΥΡΕΘΗ ΤΟ ΕΞΑΦΑΝΙΣΘΕΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΜΑΤΑΙΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

Αἱ ἔρευναι διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ ἀπολεσθέντος ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης ἰταλικοῦ ὑδροπλάνου τῆς ἑταιρείας «Ἀεροεσπρέσσο» ἐξηκολούθησαν καὶ χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμεραν, ἦσαν ὅμως ἄκαρποι.

Τὰς ἐρεύνας ἐνήργησαν τὸ καταδρομικὸν «Ἕλλη» καὶ δύο ὑδροπλάνα τῆς «Ἀεροεσπρέσσο», τὰ ὁποῖα ἀπεθαλασσώθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπὸ τῶν πρώτων πρωϊνῶν ὡρῶν τῆς χθὲς, τὸ ἓν ἐκ Μούδρου, τὸ δὲ ἄλλο ἐκ Φαλήρου.

Ἡ «Ἕλλη» ἐξηρεύνησε προχθὲς ἐπιμόνως τὸ πέλαγος τὸ μεταξὺ τῆς Ἄκρας Λιθάρι καὶ τῶν στιγμάτων 39.25Β πλάτους,24.40Α μήκους καὶ39.25Β πλάτους καὶ 25.20Α μήκους χωρὶς νὰ ἀνακαλύψῃ οὐδαμοῦ ἴχνη τοῦ ὑδροπλάνου. Ἡ θαλασσοταραχὴ ὅμως ἦτο μεγάλη, ἡ ὁρατότης ἐλαχίστη, οὔτω δὲ καὶ ἂν ἀκόμη τὸ ὑδροπλάνον ἔπλεεν οἱ παρατηρηταὶ τῆς «Ἕλλη» δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ διακρίνουν τίποτε.

Ἐξ ἄλλου τὰ ὑδροπλάνα τῆς «Ἀεροεσπρέσσο» ἄτινα ἔκαμαν ἐρεύνας ἀφ' ὑψηλοῦ, δὲν διέκριναν τίποτε οὐδαμοῦ.

Ἡ ὁρατότης χθὲς, κατὰ τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας μετέδωσε ραδιογραφικῶς ἡ «Ἕλλη», ἦτο κάπως καλυτέρα. Οὕτω αἱ ἐρευναι ἐπανελήφθησαν μὲ μεγαλυτέραν εἰσέτι προσοχήν. Ἡ «Ἕλλη» προχείρως ἀνεφοδιασθεῖσα εἰς τρόφιμα τὴν νύκτα τῆς προχθὲς ἐκ Σκύρου, ὅπου εἶχεν ἀγκυροβολήσει, ἔλαβε χθὲς τὴν πρωΐαν τὴν διαταγὴν νὰ ἐξερευνήσῃ νοτιοτερον εἰς μίαν περιοχὴν ἀπὸ τὴν ὁποίαν σπανίως διέρχονται πλοῖα, δηλαδὴ μεταξὺ τῆς νησίδος Σαρακηνὸ (νοτίως τῆς Σκύρου), τῆς νησίδος Σκαντζούρα καὶ τῆς ἄκρας τῆς Κύμης εἰς τὴν Εὔβοιαν.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ἡ «Ἕλλη» προσωρμίσθη χθὲς τὴν νύκτα εἰς τὸν λιμένα Κύμης, προκειμένου νὰ κινηθῇ σήμερον συνεχίζουσα τὰς ἐρεύνας της.

Τὰ δύο ὑδροπλάνα τῆς «Ἀεροεσπρέσσο» ἐξ ἄλλου συνέχισαν καὶ χθὲς τὰς ἐρεύνας των εἰς διαφόρους τομεῖς. Τὸ πρῶτον ἐξεκίνησε τὴν πρωΐαν καὶ κατηυθύνθη πρὸς τὴν Αἴγινον, τῆς ὁποίας ἐξηρεύνησε τὰς ἀκτάς.

Τὸ δεύτερον ἐκινήθησαν ὀλίγον μετὰ μεσημβρίαν ἐξηρεύνησε τὰς βορειοανατολικὰς ἀκτὰς τῆς Εὐβοίας καὶ δεύτερον τὰς ἐρημονήσους τοῦ συγκροτήματος τῶν Βορείων Σποράδων (ἤτοι τὰς νησίδας Γιούρα, Ψαθούρα, Περιστέρι, Πέλαγο, Σκαντζούρα, Πιπέρι κλπ.) Αἱ ἔρευναί του ὅμως ὑπῆρξαν ἄκαρποι.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΛΠΙΔΕΣ;

Κατὰ τοὺς ἁρμοδίους τῆς «Ἀεροεσπρέσσο» ὑπάρχουν ἐλπίδες διασώσεως τῶν ἀεροπόρων καὶ τὰς ἐλπίδας ταύτας στηρίζουν εἰς τὴν ἱκανότητα τῶν ἐπιβαινόντων τοῦ ὑδροπλάνου.

Παρὰ ταῦτα ὅμως ἡ ἀνεύρεσις τοῦ ὑδροπλάνου θεωρεῖται ἀπίθανος δεδομένου ὅτι παρῆλθον 85 ὧραι ἀπὸ τῆς ἀπωλείας του καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ Αἰγαίου Πελάγους δὲν εἶνε τόσον μεγάλη ὥστε νὰ δύναται νὰ παραμένῃ ἀθέατον παρὰ τὰς τόσας ἐρεύνας.

Ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως ὅτι ἡ πρωτοβουλία τῶν ἐρευνῶν πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ἀπολεσθέντος ὑδροπλάνου ἀνήκει εἰς τὴν «Ἀεροεσπρέσσο» αἱ δὲ ἐν πρσκειμένῳ ἐνέργειαι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἔχουν καθαρῶς συμπληρωματικὸν χαρακτῆρα πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς διασώσεως τῶν ναυαγῶν.

Ἡ ἰταλικὴ πρεσβεία παρεκάλεσε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἀεροεσπρέσσο» ὅπως τὴν καθιστῶσιν ἐνήμερον τῶν πληροφοριῶν περὶ τῶν ἐρευνῶν.

*Τὰς σχετικὰς πληροφορίας ἡ πρεσβεία διαβιβάζει εἰς Ρώμην καθότι ἡ ἰταλικὴ κοινὴ γνώμη τελεῖ ἐν συγκινήσει διὰ τὸ ἀτύχημ